

gældende Sider har været rejst Krav om Ændringer i det bestaaende Forhold.

Hvis der heri skal ske Forandringer, bør saadanne, for Marketenderiers og Kasernes Vedkommende, fremkomme gennem egen Regulering og, saa vidt angaar Fabrikker, Værksteder og andre Arbejdspladser, som Resultat af Forhandlinger mellem Arbejdsgivere og Arbejdere i de paagældende Fag.

Det samme Mindretal er Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 21; det kan dog ikke tiltræde den for Forslaget givne Motivering, for saa vidt angaar dennes 3die Punktum.

Ad 21) Adgangen til Beværtning i Marketenderier er i sin Tid under Tryk af det praktiske Livs Krav fremkommen som en udvidende Fortolkning af Begrebet „sluttet Bord“. Og Adgangen til at udsænke stærke Drikke er fulgt med i denne udvidende Fortolkning, fordi Beværtning af stærke Drikke paa den Tid, Fortolkningen dannede sig, var af Lovgivningen nøje forbundne. Herefter er der formentlig ikke Grund til at tillade Marketenderier Udsækning eller Forhandling af stærke Drikke udenfor de paa de paagældende Steder fastsatte Spisetider, saa meget mindre som en slig Tilladelse vilde være vel egnet til at modvirke Lovens Hensigt med Antalsbegrænsningen og dens øvrige Kontrolbestemmelser vedrørende Beværtning. Men i øvrigt ses der ingen Grund til at give særlige Bestemmelser om Udsækning og Forhandling af stærke Drikke i Kaserner og paa Arbejdspladser. Navnlige synes det urimeligt at forbyde Fordeling af stærke Drikke paa saadanne Steder.

Ad 22) Af Hensyn til de Misbrug som Beværternæring kan medføre, og den store Skade for Samfundet, som kan flyde af saadanne Misbrug, er det naturligt, at denne Næring ligesom Virksomhederne som Sagfører, Læge og Apoteker underkastes en nøje Regulering fra Statsmagtens Side, uden at Hensynet til den almindelige Næringsfrihed med Rette kan anføres herimod. Men Handel med stærke Drikke

medfører paa ingen Maade tilsvarende Farer, og der ses derfor ingen Grund til her at gaa Næringsfriheden nærmere end allerede sket i den gældende Lov. Navnlige bør Adkomsten til saadan Handel fremdeles være Borgerskab eller Næringsbevis, ikke Bevilling.

Ad 23) Tilsigter Tydeliggørelse af en Begrænsning, som § 27 formentlig under alle Omstændigheder maa undergives, og som ogsaa har været forudsat under tidligere Forhandlinger paa Rigsdagen.

Ad 24) Følger af Forslaget under 3.

Ad 25) Der er formentlig ikke Grund til at kræve Udtalelser af andre Sogneraad end Sogneraadet for den Kommune, hvori Forhandlingen agtes drevet. Og dette sidste Sogneraads Udtalelser bør ikke være mere afgørende, naar det vil nægte, end naar det vil give Bevillingen.

Ad 26) Se ad 37 og 38.

Ad 27) Følger af Forslaget under 25.

Ad 28) Følger af Forslaget under 4.

Ad 29) Chokolade og lign., hvori der findes stærke Drikke i flydende Form, er formentlig nærmest at opfatte som Spisevarer tilberedt med Spiritus, idet Hovedmassen er en Sukker- og Chokoladeopløsning, medens Tilsætningen af Spiritus er højst ubetydelig og af tekniske Grunde maa være det; Alkoholprocenten er omtrent som i almindeligt Hvidtøl. Det skal herved bemærkes, at Hylsteret og Indholdet ikke, som Lovforslaget synes at forudsætte, er to helt forskellige Ting, men fremkommer af den samme Moderlud; Forskellen er blot, at det yderste Lag under Tilvirkningen størkner, medens det indre vedbliver at være flydende. Der ses herefter overhovedet ingen Grund til at skride ind mod Salg og Fordeling af saadanne Varer. Skulde der i Fremtiden ved forandrede Tilvirkningsmetoder fremkomme Fabrikata, hvor Spiritusindhold er Hovedsagen og Hylsteret altsaa nærmest er Emballage, bliver der Spørgsmaal om et Spiritussalg, der maa være underkastet ganske de samme Betingelser og Indskrænkninger som andet saadant Salg. Men paa